

Isaac Newton v jednom ze svých zákonů napsal, že akce budí reakci. Člověka až zamrazí, když zjistí, jak se fyzikální nebo matematické vztahy dají aplikovat i na chování tak pošetilého tvora, jakým je člověk, nebo společenství lidí. Třeba to, které vyznává folkovou muziku. Muziku, která není jen o muzice a která má v sobě jakési povzbuzování, usměřování člověka k dobru. Muzika, s níž souvisí typické sdružování, hromadné zpívání, potřeba sejít se u ohně a bušit do dřeva, vypouštět vlny a živočišné emoce... Takové člověčí přitakávání životu. Folková, přeloženo jako lidová hudba, hraná kýmkoliv, kdykoliv, kdekoliv, jakkoliv a na cokoliv. Je to hodná muzika a sdružuje fajn lidi.

Náš folkový rybníček prostřednictvím internetových diskutérů neustále řeší, co je kvalitní folk a co ne, proč se o žánr nezajímají široká média a proč už to nezajímá takovou masu lidí, jako před léty. Výsledkem jsou diskutabilní závěry, že je nezbytné se žánrově otevřít pestřejším aranžmá, nástrojům, harmoniím, textovým obrazům a kvalitní poezii, a že budoucnost žánru nutně spočívá v tom: oprostít se od „zaprděného kotlíkářství“.

Takové diskutování je z pohledu muzikanta vcelku bezvýznamné, šikovnost kapely se stejně poměřuje tím, jak umí oslovit publikum, jestli diváci přijdou na koncert a kolik si koupí cedéček. A přitom nemusí jít zrovna o kritiky opěvované umění. Paradoxně se ukazuje, že spíše naopak. Budeme-li mluvit za tradicionalisty – nechce se nám věřit v hromadnou ztrátu zájmu o FCT žánr. Jakože by lidé najednou začali poslouchat něco jiného, nebo že se jim žije tak dobře, že ztratili schopnost vnímat myšlenky vložené mezi řádky anebo romanticky snít, ten úlet kamsi jinač od všednosti, ke koním, k moři a dalekým pláním... Kdyby tomu tak bylo, asi by například **Nohavica** nevyprodával sály, **Trampský Širák** ve Štokách u Jihlavy by se během tří let nestal megafestivalem a staré osvědčené folkové hvězdy by už dávno nebyly nezbytnou oporou programu každého festivalu. Možná je to krátkozraké a možná na tom vůbec nezáleží... Vraťme se k Newtonovi: akce vyvolává reakci. Můžeme buď vehementně diskutovat – což je vcelku k ničemu, a nebo můžeme udělat něco jiného, praktického, hmatatelného... třeba zorganizovat další festival s důrazem na tradiční prvky FCT hudby. Ať je vidět a slyšet, že dokud se zpívá, ještě se neumřelo...

Ptáte se: „Cože? Vytvořit nový festival v době, kdy kvůli krizi jiné festivaly končí, nebo hlásí útlum? A nový festival postavený na zmírajícím středním proudu FCT hudby? Jste šílenci?“ Ano, přesně tak! Je to šílené. Proti větru, proti trendům, obtížnou cestou. Jsme přece snílci, romantici, idealisté, trampové, vandráci, skauti a kotlíkáři.... Jsme hrdí a je nás dost. A jestli je vám z toho smutno, kupte si medvídku Mývala. Ale jestli to vnímáte jako my, přijďte do Vysokého Chvojna nedaleko Holic, 18.-19.června 2010.

Spát je kde, jíst je co, prostředí lesního arboreta úžasné a program pestrý. Osvědčené hvězdy netřeba představovat a mladé kapely jsme vybírali z ohledem na to, aby dokázaly v uvedeném duchu oslovit publikum těch známých interpretů. A protože k tančení, křepčení a jančení pod pódiem není v tom „lesoprostoru“ místo, bude se o to více poslouchat, vnímat a zpívat... Až do rána.

V tom vidíme cestu...